

Sincabın Sihirli Palamudu

Ebru Mina TOMURCUK

Sincabın Sihirli Palamudu

Ebru Mina TOMURCUK

Sincap Pip, uzun ağa lar ve cıvıldaayan kuşlarla dolu büyük bir ormanda yaşıyordu. Kürkü kıvılturuncu, karnı krem rengiydi ve g r kuyruęu soru işareti gibi kıvrılıyordu. G ęs nde, hazinelerini taşımak i in m kemm l olan k   k, yeşil bir yaprak  antası asılıydı. Her sabah Pip eęrelti otlarının arasında koşturur, g rd ę  her Őeye merak duyardı. Orman evini her Őeyden  ok severdi.

Güneşli bir gün, yaşlı bir meşe ağacının yanında kazarken Pip sıra dışı bir şey buldu. Yumuşak, altın bir ışıkla parıldayan bir palamuttu. Dokunduğunda palamut sıcacıktı, sanki minik bir kalp gibi atıyordu. 'Sihirli bir palamut!' diye fısıldadı Pip, kocaman kara gözleri hayretle açılmıştı. Onu dikkatlice yaprak çantasına koydu ve aceleyle eve gitti.

O akşam Pip, sıcacık yuvasının yanında küçük bir çukur kazdı ve palamudu toprağa ekti. 'İyi geceler, küçük palamut,' dedi yumuşak bir sesle. 'Büyü ve güçlen.' Üstünü toprakla örttü, hafifçe okşadı ve yuvasına kıvrıldı. Kısa süre sonra derin bir uykuya daldı, uzun ağaçlar ve tatlı fındıklar hayal ediyordu. Orman, yıldızlı gökyüzünün altında sessizdi.

Pip ertesi sabah uyandığında gözlerine inanamadı. Palamudu ektiği yerde, dizinden daha yüksek olmayan minik bir orman duruyordu. Parlak yapraklı küçük ağaçlar yükseliyor, aralarında rengârenk çiçekler açıyordu. Pip gözlerini kırıştırdı ve ovuşturdu. 'Bu gerçek mi?' diye sesli sesli merak etti, minik ormana doğru bir adım atarak.

Minik ağaçların arasından nane yeşili tenli ve palamut kabuğundan şapkalı küçük bir yaratık fırladı. 'Merhaba!' diye cıvıladı. 'Ben Nutmeg, burası da bizim yeni evimiz!' Pip'in kuyruğu şaşkınlıkla titredi. Nutmeg dal اساسını salladı ve seslendi: 'Çıkın dışarı, herkes!' Tek tek minik hayvanlar belirdi —böcekler, fareler ve kırmızı atkılı, yuvarlak gözlüklü küçük bir kirpi.

Kirpi utangaçça öne çıktı. 'Ben Bramble,' dedi gözlüğünü düzelterek. 'Ormanımıza hoş geldin.' Pip sıcacık gülümsedi. 'Ben Pip, evinize dönüşen palamudu ben ektim.' Nutmeg ellerini çırpı. 'Artık bizim dostumuz ve koruyucumuzsun!' diye ilan etti. Pip'in içi mutlulukla ısıdı. Minik ormanı koruyacağına söz verdi.

Pip gününü yeni dostlarıyla keşfederek geçirdi. Bir böcek ailesinin sıcacık bir kütük bulmasına yardım etti ve Bramble'a sulu meyveler için en iyi yerleri gösterdi. Nutmeg neşeyle cıvılayarak minik ormanın sihrini anlatan hikâyeler anlattı. 'Her gün biraz daha büyüyor,' dedi. 'Ama onu gözetecek birine ihtiyacı var.' Pip başını salladı. 'Ben gözeteceğim,' diye söz verdi.

Akşam çökerken serin bir rüzgâr minik ağaçları hışırdattı. Bramble endişeli görünüyordu. 'Bazen büyük hayvanlar geliyor ve bizi görmüyorlar,' diye fısıldadı. 'Evlerimizin üstüne basabilirler.' Pip bir an düşündü. 'Endişelenme,' dedi yumuşakça. 'Ben yukarıdan nöbet tutacağım.' Yakındaki bir dala tırmandı ve parlak gözleriyle orman zeminini taradı.

O gece Oakley adında büyük bir baykuş süzülerek indi. Mavi örgü bir yelek giyyordu ve her şeyi gören altın rengi gözleri vardı. 'Minik ormanını duydum,' dedi Oakley yumuşakça. 'Geceleri nöbet tutmana yardım edeceğim.' Pip minnettardı. Birlikte nöbet tuttular, minik hayvanlar yıldızların altında güvenle uyudu. Orman huzurlu ve sessizdi.

Ertesi sabah Pip, bir tavşan ailesinin minik ormana doğru zıplayarak geldiğini fark etti. Aşağıdaki küçük yaratıkları görmüyorlardı. 'Dikkat edin!' diye seslendi Pip, aşağı koşarak. 'Burada minik bir orman var!' Tavşanlar tam zamanında durdu. 'Ah, ne harika!' diye haykırdılar, minyatür ağaçlara bakarak. Pip onlara ormanı gezdirdi ve dikkatli olacaklarına söz verdiler.

Minik ormanın haberi yayıldı ve kısa süre sonra daha çok ziyaretçi geldi. Pip onları her zaman bir gülümsemeyle ve adımlarına dikkat etmeleri konusunda bir uyarıyla karşıladı. Minik evleri korumak için kenarlara ince dallardan küçük bir çit yaptı. Nutmeg ve Bramble yardım etti, Oakley de yukarıdan onaylayarak öttü. Herkes ormanı güvenli ve mutlu tutmak için birlikte çalıştı.

Bir öğleden sonra büyük ormandan güçlü bir rüzgâr esti. Dallar sallandı, yapraklar savruldu. Pip aceleyle minik ormana koştu ve gür kuyruğunu bir kalkan gibi açtı. 'Yakın durun!' diye seslendi dostlarına. Minik hayvanlar ağaçların altına sokuldu, Pip de onları rüzgârın şiddetinden korudu. Rüzgâr geçince herkes sevinçle bağırdı. 'Teşekkürler, Pip!' diye haykırdılar.

Bramble küçük kollarını Pip'in bacağına doladı. 'Sen gelmiş geçmiş en iyi koruyucusun!' dedi. Nutmeg dal asasını salladı ve 'Senin gibi biri olduğu için çok şanslıyız,' dedi. Oakley aşağı uçu ve bilgece başını salladı. 'Küçük başlangıçlar şaşırtıcı sonuçlara yol açabilir,' dedi. 'Şu tek küçük palamudun neye dönüştüğüne bak.' Pip'in kalbi gururla kabardı.

Günler geçtikçe minik orman daha da güzelleşti. Çiçekler parlak renklerde açtı ve minyatür ağaçlar biraz daha yükseldi. Her yerden ziyaretçiler bu harikayı görmeye geldi. Pip onlara rehberlik etti, Nutmeg hikâyeler anlattı ve Bramble utangaçça minik meyve ikramları dağıttı. Gelen herkes bir gülümsemeyle ve mutlu bir kalple ayrıldı.

Pip, minik ormanla ilgilenmenin kendisini de deęiřtirdięini fark etti. Eskisinden daha cesur ve daha iyi kalpliydi. 'Küçük bir sincap bile büyük işler yapabilir,' dedi dostlarına. Minik orman neşeli bir yerdi, kahkahalar ve dostlukla doluydu. Ve her şey, sevgiyle ve umutla ekilen tek bir sihirli palamutla başlamıştı.

Ve böylece minik orman gelişip serpildi, büyük ormanın içinde mutlu bir sır oldu. Kızıl kuyruklu ve yeşil yaprak çantalı sincap Pip, onun sadık bekçisi olarak kaldı. Nutmeg, Bramble ve Oakley onun yanında durdu ve birlikte sihri yaşattılar. Çünkü küçük bir şeyle tüm kalbinle ilgilenirsen, o şey gerçekten harika bir şeye dönüşebilir.